

Nr 46.

Ankom till riksdagens kansli den 20 maj 1919 kl. $\frac{1}{2}$ 6 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om utgörande av en särskild stämpelavgift i vissa fall vid köp, byte eller införsel till riket av pärlor med flera lyxvaror.

Närvarande: herrar Källman, Röing, Wijk*, Antonsson*, Bäckström*, Rosén*, Boman, Vennersten, Månsson i Hagaström*, Olsson i Kullenbergstorp, Nilsson i Kristianstad*, Bergman*, Carl Magnusson*, Neess, Broman, Westrup, Öhngren, Wikström, Uddenberg och Lithander*.

*) Icke närvarit vid justeringen av betänkandet.

I en den 11 mars 1919 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 251, har Kungl. Maj:t, under åberopande av vid propositionen fogat utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga följande

Förslag

till

förordning om utgörande av en särskild stämpelavgift i vissa fall vid köp, byte eller införsel till riket av pärlor med flera lyxvaror.

I kap. *Allmänna grunder för stämpelavgiftens utgörande.*

1 §.

1 mom. Vid köp eller byte av äkta pärlor samt så kallade ädla och halvädla stenar, av guld-, silver- och platinaarbeten med eller utan infattade dylika pärlor och stenar samt av andra arbeten, däri sådana

Bihang till riksdagens protokoll 1919. 7 saml. 42 häft. (Nr 46.)

pärlor och stenar äro infattade, ävensom vid införsel hit till riket av utomlands genom köp eller byte förvärvade föremål av angivna slag skall, med undantag för de fall, varom i 2 § förmåles, utgöras en särskild stämpelavgift med 10 procent av det belopp, varmed föremålets eller föremålens sammanlagda värde överstiger 100 kronor, och med ytterligare 10 procent av det belopp, varmed sagda värde överstiger 300 kronor; dock att där föremål, som nu nämnts, gå i byte mot varandra, stämpelavgift skall utgöras endast för det belopp, varmed det övriga vederlag, som må hava betingats vid bytet, överstiger nämnda gränsvärden.

2 mom. Denna förordning äger icke tillämpning i fråga om

a) ädla och halvädla stenar, som äro avsedda att omedelbart tjäna vetenskapligt, industriellt eller annat liknande ändamål,

b) guld-, silver- och platinaarbeten, vilka, därest de tillverkas här i riket, ej äro underkastade de rörande kontroll å dylika arbeten gällande föreskrifter, samt

c) mynt, medaljer och ordensdekorationer.

3 mom. Såsom köp eller byte anses i denna förordning jämväl avtal, varigenom man av annan betingar sig, att han skall mot vederlag något förfärdiga, vare sig han skall bestå ämnet därtill eller icke.

4 mom. Värdet av föremål, som i denna förordning avses, skall vid köp anses motsvara köpeskillingen och må vid byte eller införsel ej upptagas till lägre belopp än det, vartill föremålets värde inom riket vid samma tidpunkt kan skattas.

2 §.

Från stämpelavgift enligt denna förordning äro kronan och muséer befriade.

Frihet från erläggande av stämpelavgift äger jämväl rum:

1) vid *övertåtelse*, då den, som med här avsedda föremål driver sådan rörelse, att han på grund därav är pliktig föra handelsböcker, i och för sin rörelse förvärvar dylikt föremål; samt

2) vid *införsel*,

a) då densamma företages av näringsidkare, varom under 1) sägs, i och för rörelsen,

b) då fråga är om föremål, som är avsett att åter från riket utföras, och

c) då den, för vars räkning införseln äger rum, innehaft föremålet minst sex månader.

II kap. Om avräkningsnota och anmälningssedel m. m.

3 §.

Vid överlåtelse genom köp eller byte av ett eller flera föremål, som i denna förordning avses, skall, där det överlåtnas värde överstiger 100 kronor, upprättas avräkningsnota i två exemplar.

Vid införsel av ett eller flera utomlands genom köp eller byte förvärvade föremål av beskaffuhet och värde, som nu sagts, skall utom i fall, då jämlikt 2 § 2 b) och c) stämpelavgift icke skall vid införseln erläggas, upprättas anmälningssedel i två exemplar.

4 §.

1 mom. Avräkningsnota skall upprättas samma dag, som köpe- eller bytesavtalet avslutas, samt upptaga kontrahenternas namn och bostad, ort och dag för avtalets avslutande, föremålet eller föremålen för avtalet och värdet å samma föremål ävensom, där fråga är om överlåtelse, varom i 2 § 1) sägs, anteckning härom.

2 mom. Skyldigheten att upprätta avräkningsnota åligger överlåtaren, vare sig denne handlar för egen räkning eller såsom kommissionär.

I fall, då jämlikt bestämmelse i tullstadgan föremål, som i denna förordning avses, skall genom tullförvaltnings försorg säljas å offentlig auktion, anses tullförvaltningen såsom överlåtare.

Där någon, utan att själv uppträda som kontrahent, förmedlat avtalet, åligger det denne att upprätta avräkningsnotan, som därvid skall upptaga, utom kontrahenternas, jämväl förmedlarens namn.

Vid försäljning å exekutiv auktion anses auktionsförrättaren såsom förmedlare.

Avräkningsnota behöver icke vara underskriven.

Då det åligger överlåtaren att upprätta avräkningsnota, skall det ena exemplaret av notan stanna i förvar hos honom och det andra sist å tredje dagen, efter det avtalet kommit till stånd, avsändas till den, till vilken överlåtelsen skett. Är avtalet slutet genom förmedlare, skall denne inom nämnda tid avsända båda exemplaren, ett till vardera kontrahenten.

5 §.

1 mom. Anmälningssedel skall upptaga ort och dag för införseln, föremålet eller föremålen för denna och värdet å samma föremål, den

persons namn och hemvist, för vilkens räkning införseln ägt rum, ävensom, där fråga är om sådant fall, varom i 2 § 2 a) sägs, anteckning därom.

2 mom. Skyldigheten att upprätta anmälningssedel åligger den, för vars räkning införseln ägt rum.

3 mom. Uppgifter till anmälningssedel skola avgivas på heder och samvete samt bestyrkas med vederbörandes namnunderskrift å ett av exemplaren.

4 mom. Anmälningssedel skall tillika med föreskriven stämpelavgift avlämnas till tullförvaltningen i införselorten,

a) när avsett föremål medföres av resande, vid ankomsten hit till riket, och

b) eljest inom en vecka efter föremålets mottagande.

6 §.

Den, vilken vid införsel till riket av föremål, som i denna förordning avses, gör anspråk på befrielse från skyldighet att avlämna anmälningssedel, vare, när tullmyndighet finner anledning sådant påfordra, skyldig avgiva skriftlig försäkran på heder och samvete rörande förefintligheten av förhållande, som enligt förordningen föranleder dylik befrielse.

7 §.

Formulär till avräkningsnotor och anmälningssedlar ävensom till försäkringar, som i 6 § omförmälas, fastställas av Kungl. Maj:t.

III kap. Om sättet för stämpelavgiftens utgörande m. m.

8 §.

Avräkningsnota eller anmälningssedel skall i fall, där stämpelplikt föreligger, förses med stämpel till det belopp, varmed stämpelavgiften enligt ovan angivna grunder skall vid överlåtelsen eller införseln utgöras.

För stämpelbeläggningsnotan skall användas dubbel beläggningsstämpel. De båda exemplaren utav avräkningsnotan eller anmälningssedeln skola förses med var sin hälft av stämpeln, därvid iakttages, att den med nr 1 märkta hälften anbringas, beträffande avräkningsnota, å det

exemplar av densamma, som skall förbliva i överlåtarens förvar, och, i fråga om anmälningssedel, å det exemplar, som är försett med vederbörandes nammunderskrift.

Stämpeln fästes å avräkningsnota eller anmälningssedel med hela den limmade sidan och skall av den, som verkställer stämpelbeläggningen, med angivande av datum, makuleras genom lämplig påteckning, färg- eller svartstämpling.

9 §.

1 mom. Stämpelbeläggning utav avräkningsnota verkställs av den, vilken det åligger att upprätta densamma.

2 mom. Försummar den, vilken har att upprätta avräkningsnota, denna skyldighet, skall den, till vilken överlåtelsen skett, inom fjorton dagar efter köpets eller bytets avslutande upprätta och till överlåtaren avsända sådan nota, vederbörligen stämpelbelagd.

Har avräkningsnota vid köpets eller bytets avslutande väl upprättats, men icke belagts med föreskriven stämpel, åligger det den, till vilken överlåtelsen skett, att inom ovannämnda tid förse notan med felande stämpel samt därvid belägga det för honom tillgängliga exemplaret med den med nr 1 märkta delen av stämpeln och en avskrift av samma exemplar med den andra delen av samma stämpel; börande denna avskrift omedelbart översändas till överlåtaren.

Där förmedlare underlåtit att upprätta eller stämpelbelägga avräkningsnota, och ej heller den, till vilken överlåtelsen skett, inom stadgad tid fullgjort vad honom i anledning därav ålegat, har överlåtaren att inom fjorton dagar efter utgången av samma tid föranstalta om upprättande och stämpelbeläggning utav avräkningsnota; och skall därvid vad ovan stadgats äga motsvarande tillämpning.

3 mom. Stämpelavgiften skall, där ej annat avtalats, slutligen vidkännas av den, till vilken överlåtelsen skett.

10 §.

Stämpelbeläggning av anmälningssedel verkställs av vederbörande tullmyndighet; och skall det exemplar av anmälningssedeln, varå den med nr 1 märkta hälften av stämpeln anbragts, stanna i nämnda myndighets förvar samt det andra exemplaret återställas till upprättaren.

Vid stämpelbeläggning av anmälningssedel må tullmyndigheten pröva riktigheten av däri lämnade uppgifter samt äger för sådant ända-

mål påfordra företeende av faktura, kvitterad räkning, efterkravsbevis och liknande handlingar ävensom infordra erforderliga upplysningar.

Äro tullmyndighet och avgiftspliktig av olika mening angående stämpelavgiftens beräkning, varde frågan därom genom tullmyndighetens försorg hänskjuten till generaltullstyrelsens prövning.

Huruledes ändring må sökas i generaltullstyrelsens beslut, därom stadgas i den för nämnda styrelse gällande instruktion.

IV kap. *Kontrollföreskrifter.*

11 §.

Den, som i eller utan samband med annan rörelse eller näring ämnar driva handel med föremål, som i denna förordning avses, vare sig för egen räkning eller i kommission, skall därom, innan handeln börjas, göra särskild anmälan, om handeln skall idkas i Stockholm, hos överståthållarämbetet och eljest hos länsstyrelsen i det län, där rörelsen skall drivas.

Då sådan näringsidkare utfärdar avräkningsnota, skall begagnas en för ändamålet inrättad bok, vari blanketter till avräkningsnota äro inhäftade och försedda med nummer i fortlöpande följd, varje blankett genom perforering delad i två lika lydande, med samma nummer försedda hälfter.

Blankettbok med tillhörande exemplar av upprättade avräkningsnotor ävensom vid köp eller bytesavtal bekomna avräkningsnotor skola av den, vilken driver rörelse, varom ovan sägs, bevaras i två år.

12 §.

Tillsyn över efterlevnaden av de härovan givna föreskrifter tillkommer överståthållarämbetet och länsstyrelserna.

Sådan tillsyn utövas genom särskilda tillsyningsmän, som utses av överståthållarämbetet för rörelse, som drives inom Stockholm, och eljest av vederbörande länsstyrelse. Nämnda tillsyningsmän äga uppbära dels särskilt arvode, som på förslag av överståthållarämbetet eller länsstyrelserna fastställas av Kungl. Maj:t, dels ock vid resor i och för uppdragets fullgörande resekostnads- och traktamentsersättning enligt tredje klassen i gällande resereglemente.

13 §.

Den, vilken med föremål, som i denna förordning avses, driver sådan rörelse, att han på grund därav är pliktig föra handelsböcker, är skyldig att, när helst så påfordras, för tillsyningsmannen förete sina blankettböcker samt andra handlingar och räkenskaper, såvitt de avse nämnda rörelse.

Tredskas någon att fullgöra vad honom sålunda åligger, äge överståthållarämbetet eller länsstyrelsen förelägga den tredskande vite och till sådant vite fälla.

Tillsyningsman vare pliktig att, då annan tillsyningsman för fullgörande av sin granskningsplikt äskar upplysning om visst angivet förhållande, meddela vad han i sådant hänseende vid företagen granskning inhämtat. Vad tillsyningsman sålunda eller vid fullgörande av sin granskningsplikt inhämtat må tillsyningsman yppa allenast i fall, då sådant erfordras för anmälan till åtal för förseelse mot denna förordning eller ock för utredning vid domstol i mål av dylik beskaffenhet.

V kap. Ansvarsbestämmelser.

14 §.

Underlåter den, som enligt 4, 5, eller 9 §§ är pliktig upprätta avräkningsnota eller avgiva anmälningssedel, att sådant fullgöra eller att förse upprättad avräkningsnota med föreskriven stämpel, böte från och med två till och med trettio gånger det felande stämpelbeloppet, dock minst tio kronor. Äro omständigheterna synnerligen mildrande, må straffet sänkas under vad nu angivits, dock att minsta bot i varje fall vare tio kronor. Hade avräkningsnotan eller anmälningssedeln ej skolat försees med stämpel, vare straffet böter, högst tvåhundra kronor.

Underlåter någon utan giltigt skäl att på anmaning av tullmyndighet avgiva försäkran, som i 6 § sägs, straffes med böter från och med tio till och med tiotusen kronor.

Har någon i avräkningsnota, anmälningssedel eller försäkran, som i 6 § omförmäles, mot bättre vetande lämnat oriktig uppgift och därigenom föranlett, att stämpelavgift icke blivit till behörigt belopp utgjord, böte från och med fem till och med femtio gånger det stämpelbelopp, som genom det oriktiga förfarandet undandragits, dock minst tjugufem kronor.

15 §.

Bryter någon eljest mot vad i denna förordning finnes föreskrivet, straffes med böter, högst femhundra kronor.

16 §.

Underlåter någon att vid anmälningssedel foga föreskriven stämpelavgift, må beloppet genast utmättningsvis uttagas.

17 §.

Åtal för förseelse mot denna förordning anhängiggöres av allmän åklagare vid allmän domstol.

Förseelse mot bestämmelsen i 13 § tredje stycket sista punkten må av allmän åklagare åtalas endast där målsägande angivit förseelsen till åtal.

18 §.

Varder någon ställd under tilltal för det han icke fullgjort honom åliggande skyldighet att upprätta eller stämpelbelägga avräkningsnota, vare till fredande från ansvar pliktig förete avräkningsnota, där han icke i annan ordning gitter förete bevisning därom, att han fullgjort vad honom i berörda avseende ålegat.

19 §.

Av böter och viten, som utdömas enligt bestämmelserna i denna förordning, tillfalle en tredjedel, dock högst femhundra kronor, åklagaren och återstoden kronan. Finnes särskild angivare, tage han hälften av åklagarens andel.

I händelse av bristande tillgång till böters eller vitens fulla gäldande förvandlas de enligt allmän strafflag.

VI kap. *Om stämplarna och deras tillhandahållande m. m.*

20 §.

Stämplor för det i denna förordning avsedda ändamål (lyxstämp-lar) skola vara att tillgå av följande slag, nämligen å 5, 10, 25 och

75 öre samt 1, 2, 5, 10, 15, 20, 50, 80, 100, 200, 500, 1,000 och 5,000 kronor.

När till avräkningsnota eller anmälningssedel erfordras stämpel till större belopp, än en stämpel innehåller, skola två eller flera stämplat begagnas. Där stämpelbeloppet utfaller i tal, varå stämpel ej finnes eller vartill flera stämplat å mindre värden ej kunna sammanjämkas, skall begagnas stämpel å det lägre värde, som är sagda tal närmast.

21 §.

Generalpoststyrelsen skall i enlighet med de närmare bestämmelser, som generalpoststyrelsen äger utfärda, tillhandahålla stämplat av de särskilda slag, som enligt 20 § skola vara att tillgå, ävensom blanketter till avräkningsnotor.

Blanketter till anmälningssedlar och försäkringar, som i 6 § omförmålas, skola tillhandahållas hos tullmyndighet.

Ett exemplar av denna förordning skall hållas tillgängligt för allmänheten å varje stämpelförsäljningsställe.

22 §.

Beträffande uppörd och redovisning för stämplatarna skall i tillämpliga delar iakttagas vad som finnes föreskrivet i VI kap. av förordningen den 19 november 1914 angående stämpelavgiften.

Övergångsbestämmelser.

Denna förordning träder i kraft under år 1919 å dag, som av Konungen bestämmas.

Härvid skall emellertid iakttagas:

att stämpelpikt ej äger rum vid införsel av föremål, som förvärvats före förordningens ikraftträdande; samt

att den, som vid tiden för förordningens ikraftträdande driver handel med föremål, som i förordningen avses, inom en månad därefter skall därom göra sådan anmälan, som i 11 § stadgas.

Utskottet.

Propositionen.

Den föreliggande propositionen avser beskattning av vissa förvärv av följande lyxvaror, nämligen äkta pärlor, så kallade ädla och halv-ädla stenar, guld-, silver- och platinaarbeten med eller utan infattade dylika pärlor och stenar samt andra arbeten, däri sådana pärlor och stenar äro infattade.

Det ovan intagna författningsförslaget innehåller i huvudsak följande bestämmelser. Skatten utgår i form av stämpel och utkräves vid köp eller byte ävensom vid införsel till riket av utomlands genom köp eller byte förvärvade föremål av ovan angivna slag. Skattens storlek är bestämd så, att stämpelavgiften utgår för den del av föremåls värde, som ligger mellan 100 och 300 kronor, efter 10 procent och för belopp, varmed värdet överstiger 300 kronor, efter 20 procent. Beträffande sättet för skattens utkrävande innehåller förslaget bestämmelser om skyldighet att upprätta vid köp eller byte avräkningsnota i två exemplar samt vid införsel anmälningssedel, likaledes i två exemplar, ävensom följande stadganden. Avräkningsnota skall upprättas samma dag som köpe- eller bytesavtalet avslutas och skall alltid upptaga kontrahenternas namn och bostad, ort och dag för avtalets avslutande, föremålet eller föremålen för avtalet och värdet å samma föremål. Skyldigheten att upprätta avräkningsnota åligger överlåtaren. Anmälningssedel skall alltid upptaga ort och dag för införseln, föremålet eller föremålen för denna och värdet å samma föremål samt den persons namn och hemvist, för vilkens räkning införseln ägt rum. Anmälningssedel skall upprättas av den, för vars räkning införseln ägt rum. Uppgifter till anmälningssedel skola avgivas på heder och samvete samt bestyrkas med vederbörandes namnunderskrift å ett av exemplaren.

Danmark och
Norge.

Till ovannämnda statsrådsprotokoll har chefen för finansdepartementet meddelat, att det slags lyx, varom här är fråga, under år 1917 i viss utsträckning gjorts till föremål för särskild beskattning i Danmark och Norge, och har departementschefen i korthet redogjort för lagstiftningen i sistnämnda båda länder. Med ledning av nämnda redogörelse samt med stöd av vissa av utskottet införskaffade ytterligare uppgifter lämnar utskottet här en redogörelse för huvuddragen av den i Danmark och Norge gällande lagstiftningen i ifrågavarande ämne.

Såväl i Danmark som i Norge utgår skatten i form av stämpelavgift. Föremål för beskattningen äro i Danmark ädla stenar och pärlor, varor, å vilka sådana äro anbragta, samt smycken av ädla metaller och i Norge ädla stenar och pärlor samt smycken av ädla metaller. I bägge länderna utgår avgiften vid yrkesmässig försäljning i detalj

ävensom vid införsel till riket av utomlands inköpt vara, som icke är avsedd för dylik försäljning inom landet. För avgiftsplikt förutsättes i båda länderna, att försäljningspriset överstiger 300 kronor. Håller sig nämnda pris mellan 300 och 350 kronor, utgår avgiften med 10 kronor. Är priset högre, erlägges ytterligare 5 kronor för varje påbörjat belopp av 50 kronor. Efter samma regler skall stämpelavgift utgöras vid införsel till riket. Skatten utgöres såväl i Danmark som i Norge genom stämpelbeläggning av en räkning, som säljaren är skyldig att upprätta och överlämna till köparen. Räkningen skall innehålla uppgift om varje försold vara och dess försäljningspris. Ifrågavarande författningar i Danmark och Norge hava endast temporär giltighet, nämligen i Danmark till utgången av mars 1920 och i Norge till och med den 30 juni samma år.

Den nu lämnade redogörelsen utvisar, att det av Kungl. Maj:t med denna proposition framlagda författningsförslaget i flera viktiga hänseenden avviker från de i Danmark och Norge gällande bestämmelserna. Sådant är förhållandet med de föremål, vilkas överlåtelse eller införsel beskattningen avser att träffa, minimibeloppet för skattskyldighets inträdande, skattesatserna och sättet för stämpelskyldighetens fullgörande. Vid utskottets förberedande behandling av frågan anmärktes, att de danska och norska bestämmelserna i flera hänseenden syntes vara att föredraga framför de av Kungl. Maj:t föreslagna. Med anledning härav har utskottet ansett lämpligt för frågans ingående prövning att låta utarbета ett författningsförslag, som i väsentliga punkter överensstämmer med lagstiftningen i Danmark och Norge. Ett sådant omarbetat förslag åtföljer såsom bilaga detta betänkande.

*Omarbetat
förslag till
förrådning i
ämnet.*

I det omarbetade förslaget äro huvudsakligen de bestämmelser ändrade, vilka, på sätt nyss är sagt, beteckna de väsentliga olikheterna med de danska och norska författningarna i ämnet. Så äro i det nya förslaget uteslutna dels halvädla stenar, dels ock guld-, silver- och platinarbeten, vilka icke äro försedda med infattade pärlor eller stenar eller hänförliga till smycken. Vidare äro bestämmelserna i fråga om skattskyldighetens inträdande samt skattesatserna ändrade till överensstämmelse med de danska och norska bestämmelserna. Detsamma gäller i huvudsak om de stadganden, som röra avräkningsnota. Giltighetstiden, som enligt propositionen icke var begränsad, är nu ifrågasatt att sträcka sig endast till utgången av år 1920.

Den ifrågavarande beskattningen är avsedd att träffa en lyxförbrukning i egentlig mening. I sådant hänseende synes det omarbe-

*Utskottets
yttrande.*

tade förslaget vara att föredraga framför det med propositionen framlagda, vilket senare med beskattning träffar dels föremål av väsentligt lägre värde dels ock arbeten av guld och silver, även om de icke äro att beteckna såsom smycken.

Inköp av sådana lyxföremål, som det omarbetade förslaget avser att nå, bör otvivelaktigt kunna antagas beteckna en skattekraft, vars utnyttjande genom särskild beskattning kan anses motiverad av statsverkets nuvarande behov av nya inkomstkällor. I princip har utskottet således intet att invända mot en sådan lyxbeskattning.

Om utskottet likväl icke kan i frågans nuvarande läge förorda till antagande något förslag till lagstiftning i ämnet, så beror detta på vissa enligt utskottets mening avgörande invändningar, som inom utskottet framförts och vilka träffa icke blott det med propositionen framlagda utan även det omarbetade förslaget.

Det har anmärkts, att kontrollen över stämpelpliktens fullgörande icke kan bli effektiv. Även om man anser sig kunna utgå från, att försäljare av guldsmedsvaror i öppen bod komme att i stort sett ställa sig till efterrättelse de bestämmelser, som kunde komma att utfärdas, återstår dock dels importen och dels handeln man och man emellan. Det synes ligga i öppen dag, att skattskyldighetens fullgörande, då skattepliktiga varor, särskilt de dyrbaraste bland dem, pärlor och ädla stenar, medföras från utlandet, måste bli med de föreslagna bestämmelserna fullständigt beroende av de resandes pliktänsla. Härvid vill utskottet erinra, att enligt gällande tulltaxa oinfattade äkta pärlor liksom oinfattade ädelstenar äro tullfria, vilket icke synes kunna hava någon annan grund än den insedda omöjligheten att åstadkomma effektiv kontroll. Vidare lär — enligt vad som upplysts bland annat i en från Sveriges juvelerare- och guldsmedsförbund till bevillningsutskottet i anledning av den föreliggande propositionen ställd skrift — underhandsförsäljning av dyrbara smycken och pärlor särskilt genom utländska affärsmän hava under kristiden utvecklats till avsevärd omfattning. Införandet av ifrågakvarande stämpelskatt skulle nu otvivelaktigt verka uppmuntrande på underhandsförsäljningen, vilken synes vara oåtkomlig för varje kontroll enligt de ifrågasatta bestämmelserna och vilken ytterligare kunde draga fördel av den nyss antydda möjligheten att utan stämpels erläggande införa varor från utlandet. I den mån försäljning, som bedrivs av mindre nogräknade personer, komme att gynnas, skulle den lojala handelns intressen trädas för nära. Givetvis skulle även det finansiella resultatet av beskattningen i hög grad äventyras, om en kanske betydande del av handeln med skattepliktiga varor undan-

droges beskattning. Indirekt skulle lagstiftningens fiskaliska syfte motarbetas därigenom att de lojala yrkesutövarnas skattepliktiga inkomster minskades.

Chefen för finansdepartementet har icke meddelat någon beräkning av den inkomst, som ansetts kunna väntas inflyta genom ifrågavarande stämpelbeskattning; och efter vad bevillningsutskottet erfarit har det icke ansetts möjligt att åstadkomma någon sådan beräkning. Utskottet har sökt göra sig underrättat om de inkomster av motsvarande beskattning, som influtit i Norge och Danmark. Från Norge har meddelats, att material för sådan uppgift saknas, under det att från Danmark upplysts, att skatten inbragt under tiden oktober 1917—april 1918 omkring 148,000 kronor och under tiden april 1918—mars 1919 omkring 352,000 kronor. I vad mån dessa siffror kunna läggas till grund för en beräkning av den sannolika inkomsten av en liknande beskattning hos oss, torde vara svårt att bedöma. I varje fall synas de giva vid handen, att skatten icke skulle kunna väntas inflyta med belopp, som stode i skäligt förhållande till de för såväl den köpande allmänheten som yrkesutövarna synnerligen besvärande anstalter, som skulle erfordras för beskattningens verkställande och för kontrollen.

Bevillningsutskottet, som väl inser svårigheten att på ett sådant område, som här är i fråga, åstadkomma en effektiv skattelagstiftning, har emellertid av ovan anförda skäl icke funnit sig kunna på grundvalen av de förslag, som förelegat till utskottets bedömning, framlägga något förslag till lagstiftning i ämnet, vilket kunnat av utskottet förordas.

På grund av vad sålunda anförts får utskottet heruställa,

att Kungl. Maj:ts förevarande proposition, nr 251, med förslag till förordning om utgörande av en särskild stämpelavgift i vissa fall vid köp, byte eller införsel till riket av pärlor med flera lyxvaror icke måtte av riksdagen bifallas.

Stockholm den 20 maj 1919.

På bevillningsutskottets vägnar:

G. W. KÄLLMAN.

Reservation:

av herrar *Källman, Röing, Rosén, Vennersten, Olsson* i Kullenbergs-
torp, *Bergman* och *Öhngren*, vilka anfört:

»Inköp av äkta pärlor, ädla stenar, smycken och andra dylika varor, vilka äro att anse såsom lyxföremål, kan otvivelaktigt anses beteckna en skattekraft, som bör genom särskild beskattning utnyttjas. Det av Kungl. Maj:t framlagda förslaget till lagstiftning i ämnet skulle emellertid införa stämpelplikt även för åtskilliga grupper av varor, vilkas förvärvande icke bör anses såsom lyxkonsumtion. Så upptager Kungl. Maj:ts förslag bland stämpelpliktiga varor arbeten av guld eller silver, även om de icke äro försedda med infattade äkta pärlor eller ädla stenar eller äro att beteckna såsom smycken. Därigenom skulle skattskyldighet komma att inträda vid inköp av t. ex. husgeråd av silver. Sådant förvärv synes icke vara att beteckna såsom lyx, liksom det ej heller eljest torde kunna i och för sig tyda på någon skattekraft, som återstår att utnyttja. Även mot det av Kungl. Maj:t föreslagna minimivärdet för skattskyldighets inträdande, 100 kronor, anse vi befogade anmärkningar kunna göras.

De av Kungl. Maj:t föreslagna bestämmelserna beträffande stämpelskyldighetens fullgörande genom utfärdande av avräkningsnotor i två exemplar skulle, synes det oss, bliva onödigt betungande för den lojala handeln.

På sätt utskottet i sitt betänkande meddelat, innehålla dansk och norsk lagstiftning på ifrågavarande område bestämmelser, vilka i bland annat nu berörda hänseenden avvika från Kungl. Maj:ts förslag. Det omarbetade författningsförslag, som åtföljer utskottets betänkande, ansluter sig i nyssnämnda hänseenden och även i vissa andra delar till de danska och norska bestämmelserna. Härigenom har stämpelskyldigheten begränsats att drabba förvärv av äkta pärlor och ädla stenar, föremål däri sådana äro innefattade, samt smycken av guld, silver eller platina. Vidare har nyssberörda minimigräns höjts till 300 kronor och formen för stämpelpliktens fullgörande väsentligt förenklats, varjämte skattesatserna ändrats till överensstämmelse med de danska och norska. Giltighetstiden, som enligt propositionen icke var begränsad, sträcker

sig enligt det omarbetade förslaget endast till utgången av år 1920, även detta efter danskt och norskt mönster.

Genom den sålunda verkställda omarbetningen anse vi de önskemål i fråga om ändringar i Kungl. Maj:ts förslag, vilka vi framställt, tillgodosedda. Den enligt vår mening väsentliga fördelen är även vunnin, att författningsförslaget i väsentliga delar överensstämmer med dansk och norsk lagstiftning. Författningens temporära giltighet synes vara ägnad att bryta udden av de betänkligheter, som tilläventyrs kunna ytterligare med fog göras gällande.

Slutligen anse vi oss böra framhålla, att de till bevillningsutskottet framförda invändningar från yrkesidkare och arbetare inom yrket, vid vilka dessa synas hava lagt särskild vikt, icke torde drabba förslaget i dess nya skick.

Vid nu angivna förhållanden och under betonande av statsverkets trängande behov av ökade inkomster, tveka vi icke att till bifall förorda det ifrågavarande omarbetade förslaget.

Vi hava därför yrkat, att utskottet måtte hemställa,

att riksdagen, med förklarande att Kungl. Maj:ts med propositionen nr 251 framlagda författningsförslag icke kunnat oförändrat bifallas, måtte antaga det vid utskottets betänkande i ämnet såsom bilaga fogade omarbetade förslaget till förordning om utgörande av en särskild stämpelavgift i vissa fall vid köp, byte eller införsel till riket av pärlor med flera lyxvaror.»

Bilaga
till betänkandet

Omarbetat förslag

till

förordning om utgörande av en särskild stämpelavgift i vissa fall vid köp, byte eller införsel till riket av pärlor med flera lyxvaror.

I kap. *Allmänna grunder för stämpelavgiftens utgörande.*

1 §.

1 mom. Vid köp eller byte av äkta pärlor och ädla stenar, av föremål, däri sådana pärlor och stenar äro infattade, samt av smycken utav guld, silver eller platina, ävensom vid införsel hit till riket av utomlands genom köp eller byte förvärvade föremål av angivna slag skall, med undantag för de fall, varom i 2 § förmäles, för varje föremål, vars värde överstiger 300 kronor, utgöras en särskild stämpelavgift. Avgiften utgår med 10 kronor, då föremålets värde icke överstiger 350 kronor, och därutöver med 5 kronor för varje ytterligare påbörjat belopp av 50 kronor; dock att där föremål, som nu nämnts, gå i byte mot varandra, stämpelavgift skall utgöras endast för det belopp, varmed det övriga vederlag, som må hava betingats vid bytet, överstiger nämnda gränsvärden.

2 mom. Denna förordning äger icke tillämpning i fråga om ädla stenar, som äro avsedda att omedelbart tjäna vetenskapligt, industriellt eller annat liknande ändamål.

3 mom. Såsom köp eller byte anses i denna förordning jämväl avtal, varigenom man av annan betingar sig, att han skall mot vederlag något förfärdiga, vare sig han skall bestå ämnet därtill eller icke.

4 mom. Värdet av föremål, som i denna förordning avses, skall vid köp anses motsvara köpeskillingen och må vid byte eller införsel ej upptagas till lägre belopp än det, vartill föremålets värde inom riket vid samma tidpunkt kan skattas.

2 §.

Från stämpelavgift enligt denna förordning äro kronan och muséer befriade.

Frihet från erläggande av stämpelavgift äger jämväl rum:

1) vid *överlåtelse*, då den, som med här avsedda föremål driver sådan rörelse, att han på grund därav är pliktig föra handelsböcker, i och för sin rörelse förvärvar dylikt föremål; samt

2) vid *införsel*,

a) då densamma företages av näringsidkare, varom under 1) sägs, i och för rörelsen,

b) då fråga är om föremål, som är avsett att åter från riket utföras, och

c) då den, för vars räkning införseln äger rum, innehaft föremålet minst sex månader.

II kap. *Om avräkningsnota och anmälningssedel m. m.*

3 §.

Rörande överlåtelse och införsel av föremål, beträffande vilket stämpelplikt enligt denna förordning äger rum, skall upprättas i förra fallet avräkningsnota och i senare fallet anmälningssedel.

4 §.

1 mom. Avräkningsnota skall upptaga dagen för avtalet, föremålet eller föremålen därför ävensom värdet å varje särskilt föremål.

2 mom. Avräkningsnota skall av överlåtaren upprättas och överlämnas till den andre kontrahenten, då vid yrkesmässig försäljning kontant betalning äger rum, samma dag som avtalet avslutas samt eljest inom tre dagar därefter.

I fall, då jämlikt bestämmelse i tullstadgan föremål, som i denna förordning avses, skall genom tullförvaltnings försorg säljas å offentlig auktion, anses tullförvaltningen såsom överlåtare.

Där någon, utan att själv uppträda som kontrahent, förmedlat avtalet, åligger det denne att å tid, som ovan sagts, upprätta och tillställa den, till vilken överlåtelsen skett, avräkningsnotan.

Vid försäljning å exekutiv auktion anses auktionsförrättaren såsom förmedlare.

5 §.

1 mom. Anmälningssedel skall upptaga ort och dag för införseln, föremålet eller föremålen för denna och värdet å varje särskilt föremål, ävensom den persons namn och hemvist, för vilkens räkning införseln ägt rum.

2 mom. Skyldigheten att upprätta anmälningssedel åligger den, för vars räkning införseln ägt rum.

3 mom. Uppgifter till anmälningssedel skola avgivas på heder och samvete samt bestyrkas med vederbörandes namnunderskrift.

4 mom. Anmälningssedel skall tillika med föreskriven stämpelavgift avlämnas till tullförvaltningen i införselorten,

a) när avsett föremål medföres av resande, vid ankomsten hit till riket, och

b) eljest inom en vecka efter föremålets mottagande.

6 §.

Den, vilken vid införsel till riket av föremål, som i denna förordning avses, gör anspråk på befrielse från skyldighet att avlämna anmälningssedel, vare, när tullmyndighet finner anledning sådant påfordra, skyldig avgiva skriftlig försäkran på heder och samvete rörande förefintligheten av förhållande, som enligt förordningen föranleder dylik befrielse.

7 §.

Formulär till anmälningssedlar ävensom till försäkringar, som i 6 § omförmälas, fastställas av Kungl. Maj:t.

III kap. *Om sättet för stämpelavgiftens utgörande m. m.*

8 §.

Avräkningsnota eller anmälningssedel skall förses med stämpel till det belopp, varmed stämpelavgiften enligt ovan angivna grunder skall vid överlåtelsen eller införseln utgöras.

För stämpelbeläggningen skall användas enkel beläggningsstämpel.

Stämpeln fästes å avräkningsnotan eller anmälningssedeln med hela den limmade sidan och skall av den, som verkställer stämpelbeläggningen, med angivande av datum, makuleras genom lämplig påteckning, färg- eller svartstämpling.

9 §.

1 mom. Stämpelbeläggning utav avräkningsnota ombesörjes av den, vilken det åligger att upprätta densamma, samt verkställs före överlämnandet till den andre kontrahenten.

För utgörandet av föreskriven stämpel svare likväl i varje fall jämväl den sistnämnde.

2 mom. Har den, till vilken överlåtelsen skett, icke fått behörigen stämpelbelagd avräkningsnota till sig överlämnad, åligger det honom att senast inom en vecka efter det eller de överlätna föremålens mottagande göra anmälan därom hos vederbörande tillsynsmyndighet eller tillsyningsman.

3 mom. Stämpelavgiften skall, där ej annat avtalats, slutligen vidkännas av den, till vilken överlåtelsen skett.

10 §.

Stämpelbeläggning av anmälningssedel verkställs av vederbörande tullmyndighet; och skall anmälningssedeln efter stämpelbeläggnings återställas till upprättaren.

Vid stämpelbeläggning av anmälningssedel må tullmyndigheten pröva riktigheten av däri lämnade uppgifter samt äger för sådant ändamål påfordra företeende av faktura, kvitterad räkning, efterkravsbevis och liknande handlingar ävensom infordra erforderliga upplysningar.

Äro tullmyndighet och avgiftspliktig av olika mening angående stämpelavgiftens beräkning, varde frågan därom genom tullmyndighetens försorg hänskjuten till generaltullstyrelsens prövning.

Huruledes ändring må sökas i generaltullstyrelsens beslut, därom stadgas i den för nämnda styrelse gällande instruktion.

IV kap. *Kontrollföreskrifter.*

11 §.

Den, som i eller utan samband med annan rörelse eller näring ämnar driva handel med föremål, som i denna förordning avses, vare sig för egen räkning eller i kommission, skall därom, innan handeln börjas, göra särskild anmälan, om handeln skall idkas i Stockholm, hos överståthållarämbetet och eljest hos länsstyrelsen i det län, där rörelsen skall drivas.

Sådan näringsidkare är skyldig föra särskild bok över överlåtelser,

vid vilka stämpelavgift enligt denna förordning skall utgöras. Nämnda bok skall utvisa dagen för överlåtelsen, föremålet eller föremålen för densamma, värdet å varje särskilt föremål, beloppet av den erlagda stämpelavgiften samt namnet på den, till vilken överlåtelsen skett.

Försäljningsbok skall av den, vilken driver rörelse varom ovan sägs, bevaras i två år.

12 §.

Tillsyn över efterlevnaden av de härovan givna föreskrifter tillkommer överståthållarämbetet och länsstyrelserna.

Sådan tillsyn utövas genom särskilda tillsyningsmän, som utses av överståthållarämbetet för rörelse, som drives inom Stockholm, och eljest av vederbörande länsstyrelse. Nämnda tillsyningsmän äga uppbära dels särskilt arvode, som på förslag av överståthållarämbetet eller länsstyrelserna fastställas av Kungl. Maj:t, dels ock vid resor i och för uppdragets fullgörande resekostnads- och traktamentsersättning enligt tredje klassen i gällande resereglemente.

13 §.

Den, vilken med föremål, som i denna förordning avses, driver sådan rörelse, att han på grund därav är pliktig föra handelsböcker, är skyldig att, när helst så påfordras, för tillsyningsmannen förete sina försäljningsböcker samt andra handlingar och räkenskaper, såvitt de avse nämnda rörelse.

Tredskas någon att fullgöra vad honom sålunda åligger, äge överståthållarämbetet eller länsstyrelsen förelägga den tredskande vite och till sådant vite fälla.

Tillsyningsman vare pliktig att, då annan tillsyningsman för fullgörande av sin granskningsplikt äskar upplysning om visst angivet förhållande, meddela vad han i sådant hänseende vid företagen granskning inhämtat. Vad tillsyningsman sålunda eller vid fullgörande av sin granskningsplikt inhämtat må tillsyningsman yppa allenast i fall, då sådant erfordras för anmälan till åtal för förseelse mot denna förordning eller ock för utredning vid domstol i mål av dylik beskaffenhet.

V kap. Ansvarsbestämmelser.

14 §.

Underlåter den, som enligt 4 eller 5 § är pliktig upprätta avräkningsnota eller avgiva anmälningssedel, att sådant fullgöra eller att förse upprättad avräkningsnota med föreskriven stämpel, böte från och med två till och med trettio gånger det felande stämpelbeloppet, dock minst tio kronor. Lag samma vare, där någon underlåter att fullgöra vad honom enligt 9 § 2 mom. åligger. Äro omständigheterna synnerligen mildrande, må straffet sänkas under vad nu angivits, dock att minsta bot i varje fall vare tio kronor.

Underlåter någon utan giltigt skäl att på anmaning av tullmyndighet avgiva försäkran, som i 6 § sägs, straffes med böter från och med tio till och med tiotusen kronor.

Har någon i avräkningsnota, anmälningssedel eller försäkran, som i 6 § omförmäles, mot bättre vetande lämnat oriktig uppgift och därigenom föranlett, att stämpelavgift icke blivit till behörigt belopp utgjord, böte från och med fem till och med femtio gånger det stämpelbelopp, som genom det oriktiga förfarandet undandragits, dock minst tjugufem kronor.

15 §.

Bryter någon eljest mot vad i denna förordning finnes föreskrivet, straffes med böter, högst femhundra kronor.

16 §.

Underlåter någon att vid anmälningssedel foga föreskriven stämpelavgift, må beloppet genast utmättningsvis uttagas.

17 §.

Åtal för förseelse mot denna förordning anhängiggöres av allmän åklagare vid allmän domstol.

Förseelse mot bestämmelsen i 13 § tredje stycket sista punkten må av allmän åklagare åtalas endast där målsägande angivit förseelsen till åtal.

18 §.

Av böter och viten, som utdömas enligt bestämmelserna i denna förordning, tillfalle en tredjedel, dock högst femhundra kronor, åklagaren och återstoden kronan. Finnes särskild angivare, tage han hälften av åklagarens andel.

I händelse av bristande tillgång till böters eller vitens fulla gäldande förvandlas de enligt allmän strafflag.

VI kap. *Om stämplarna och deras tillhandahållande m. m.*

19 §.

Stämplat för det i denna förordning avsedda ändamål (lyxstämplar) skola vara att tillgå av följande slag, nämligen å 5, 10, 15, 20, 50, 80, 100, 200, 500, 1,000 och 5,000 kronor.

När till avräkningsnota eller anmälningssedel erfordras stämpel till större belopp än en stämpel innehåller, skola två eller flera stämplat begagnas.

20 §.

Generalpoststyrelsen skall i enlighet med de närmare bestämmelser, som generalpoststyrelsen äger utfärda, tillhandahålla stämplat av de särskilda slag, som enligt 19 § skola vara att tillgå.

Blanketter till anmälningssedlar och försäkringar, som i 6 § omförmälas, skola tillhandahållas hos tullmyndighet.

Ett exemplar av denna förordning skall hållas tillgängligt för allmänheten å varje stämpelförsäljningsställe.

21 §.

Beträffande uppbörd och redovisning för stämplat skall i tillämpliga delar iakttagas vad som finnes föreskrivet i VI kap. av förordningen den 19 november 1914 angående stämpelavgiften.

Övergångsbestämmelser.

Denna förordning träder i kraft under år 1919 å dag, som av Kungl. Maj:t bestämmes, samt gäller till utgången av år 1920.

Härvid skall emellertid iakttagas:

att stämpelpfikt ej äger rum vid införsel av föremål, som förvärvats före förordningens ikraftträdande; samt

att den, som vid tiden för förordningens ikraftträdande driver handel med föremål, som i förordningen avses, inom en månad därefter skall därom göra sådan anmälan, som i 11 § stadgas.
